

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

31.

KURYER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 21-го Апрѣля. — 1839 — Wilno. Piątek. 21-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Апрѣля.

Гага, 23 Марта (4 Апрѣля). 13 Марта, на пути изъ Карлсруэ въ Дармштадтъ, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ изволилъ останавливаться въ городѣ Гейдельбергѣ, для обозрѣнія примѣчательныхъ развалинъ находящагося въ немъ древняго замка. — Въ Дармштадтъ, Его Императорское Высочество прибылъ въ шесть часовъ по полудни. Великій Герцогъ Гессенъ-Дармштадтскій предупредилъ Государя Цесаревича своимъ посѣщеніемъ. — Его Императорское Высочество вслѣдъ за тѣмъ, посѣтивъ Великаго Герцога, изволилъ быть со всѣмъ семействомъ Его Королевскаго Высочества въ театрѣ, и потомъ во Дворцѣ на большомъ ужинѣ, данномъ въ честь Августѣйшаго Гостя.

На другой день поутру, Государь Наслѣдникъ присутствовалъ на парадѣ войскъ Гессенъ-Дармштадтскихъ, и принявъ приглашеніе на завтракъ къ Наслѣдному Великому Герцогу, на которомъ находились всѣ члены Царствующаго Дома, въ одиннадцатомъ часу отправился въ Майнцъ. — Осмотрѣвъ въ подробности укрѣпленія сего города, Его Императорское Высочество потхалъ въ Биберихъ, къ Герцогу Нассаускому, гдѣ изволилъ пробыть до слѣдующаго дня.

15-го Марта, возвратясь въ Майнцъ, Государь Цесаревичъ былъ на парадѣ Австрійско-Прусскаго войска, составляющихъ гарнизонъ крѣпости, и по окончаніи оного, отплылъ на пароходѣ по Рейну, къ Кобленцу. Въ три часа по полудни пароходъ остановился у пристани въ Кобленцѣ. Тутъ Его Императорское Высочество былъ принять Главномандующими Прусскаго войска въ Рейнскихъ провинціяхъ, Генераломъ Борстелемъ, и, въ сопровожденіи его, изволилъ осматривать крѣпость и отдѣльный фортъ Императоръ Францъ I, лежащій на лѣвомъ берегу рѣки Мозеля.

Слѣдующаго числа, Его Императорское Высочество обозрѣвалъ остальные замѣчательныя укрѣпленія Кобленца: отдѣльные форты Императоръ Александръ I-й и Великій Князь Константинъ. При осмотрѣ вновь строящагося передоваго укрѣпленія форта Императоръ Александръ, Генералъ Борстель объявилъ Его Высочеству полученное имъ въ тотъ день по телеграфу Высочайшее повелѣніе Его Величества Короля Прусскаго, назвавъ сіе укрѣпленіе именемъ Государя Наслѣдника, въ память посѣщенія сихъ мѣстъ Его Императорскимъ Высочествомъ.

Въ 11 часовъ, Государь Наслѣдникъ, въ сопровожденіи Генерала Борстеля, отправился на пароходѣ въ Кельнъ, куда прибывъ въ четвертомъ часу по полудни, изволилъ удостоить своимъ присутствіемъ смотръ здѣшняго гарнизона, и по окончаніи оного, посѣтилъ кафедральную церковь (Domkirche) почитающуюся во всей Германіи однимъ изъ превосходнѣйшихъ архитектурныхъ произведеній Среднихъ Вѣковъ.

Къ обѣденному столу Государя Цесаревича имѣла честь быть сегодня приглашенными: Президентъ провинціи, генералитетъ и полковые командиры быв-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, 5-го Kwietnia.

Гага, 23 Marca (4 Kwietnia). 15-go Marca, udając się z Karlsruhe do Darmstadt, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Następca Cesarzewicz raczył zatrzymać się w Heidelbergu, dla obejrzenia rozwalin starożytnego zamku tego miasta. — W Darmstadt, dokąd Jego Cesarska Wysokość przybył tegoż dnia o godz. 6-ej wieczorem, Wielki Xiążę Hessen Darmstadt, pierwszy Cesarzewicz odwiedził i zaraz potem odebrał wzajemne odwiedziny. — Jego Cesarska Wysokość pojechał potem z całą rodziną Wielko-Xiążęcą na teatr, po czym był na wielkiej wieczery, danej na cześć Najjaśniejszego Gościa.

Nazajutrz, Jego Cesarska Wysokość znajdował się na popisie wojsk Hessen-Darmstadtzkich, po śniadaniu u Wielkiego Xięcia Następcy, na którym była cała Panująca rodzina, wyjechał około godz. 11 do Moguncyi, gdzie Jego Cesarska Wysokość oglądał szczegółowie wszystkie warownie. Ztamtąd udał się do Biberich, dla odwiedzenia Xięcia Panującego Nassau i raczył pozostać tam aż do dnia następnego.

15-go, Cesarzewicz, powróciwszy do Moguncyi, znajdował się na popisie wojsk Austriacko-Prußskich, składających załogę twierdzy i po odbytej paradzie, pojechał Renem na statku parowym do Coblenty, gdzie stanął o 3-ej po południu. Jego Cesarska Wysokość tu spotkał przy wyjściu na brzeg przez Jenerała Borstell, Dowódcę naczelnika wojsk Prusskich w prowincjach Nadrenskich i przeprowadzany od niego, zwiedził cytadelę w Coblenty i oddzielną twierdzę Cesarza Franciszka I-go, położoną na lewym brzegu Mozelli.

Nazajutrz, Cesarzewicz jeździł oglądać również godne widzenia w Coblenty także warownie: oddzielne zamki Cesarza Aleksandra I-go, i Wielkiego Xięcia Konstantyna. Pokazują nowe budowy, dokonywane przed warownią Aleksandra. Jenerał Borstell oświadczył Jego Cesarskiej Wysokości, iż dopiero co odebrał przez telegraf rozkaz Króla Jmci Prusskiego, iżby robotom tym nadać imię Następcy Cesarzewicza, na pamiątkę bytności Jego Cesarskiej Wysokości w tym miejscu.

O godzinie 11-ej, Jego Cesarska Wysokość, w towarzystwie Jenerała Borstell popłynął statkiem parowym do Kolonii, gdzie stanął około 4. Po popisie wojsk załogi, Jego Cesarska Wysokość oglądał sławną katedrę Kolonijską, uważaną w całych Niemczech za jedno z najwyborniejszych dzieł budownictwa średnich wieków.

Rządca prowincyi, tudzież Jenerałowie i dowódcy półków, które należały do popisu, mieli zaszczyt być zaproszonymi do stołu Jego Cesarskiej Wysokości.

шихъ въ строю войскъ.

17-го Марта, Его Императорское Высочество, обозрѣвъ укрѣпленіи Кельне, отдѣльный фортъ Вѣликий Князь Николай и другія примѣчательности города, въ 11 часовъ выѣхалъ сухимъ путемъ въ Дюссельдорфъ. Имѣющій пребываніе въ Дюссельдорфѣ, Принцъ Фридрихъ Пруссій встрѣтилъ здѣсь Государя Цесаревича, и сопутствовалъ Его Высочеству при посѣщеніи Академіи Живописи, гдѣ, по сему случаю, была приготовлена выставка. Государь Цесаревичъ съ особеннымъ удовольствіемъ замѣтилъ тамъ произведенія нѣсколькихъ Русскихъ художниковъ, занимающихся въ сей Академіи съ большимъ успѣхомъ.

Всѣмъ за тѣмъ, Государь Цесаревичъ посѣтилъ Принца Фридриха, и имѣлъ обѣденный столъ у Его Королевскаго Высочества.

18-го и 19-го числа Государь Цесаревичъ продолжалъ путешествіе по Рейну, на пароходѣ, въ Нимвегенъ, и потомъ до Роттердама. Посланный нашъ при Нидерландскомъ Дворѣ, Баронъ Мальтицъ, и Флигель-Адъютантъ Короля, Баронъ Омфаль, ожидали прибытія Государя Цесаревича на границѣ Голландіи. Его Королевское Высочество Принцъ Оранскій съ своими сыновьями встрѣтилъ Государя Наслѣдника на дорогѣ изъ Роттердама: Ихъ Высочества вмѣстѣ выѣхали въ Гагу въ шесть часовъ по полудни.

Послѣ свиданія съ Августѣйшею своею Теткою, Ея Императорскимъ Высочествомъ Великою Княгинею Анною Павловною, Государь Наслѣдникъ посѣтилъ Короля и Принцевъ. Слѣдующаго числа, Государь Цесаревичъ былъ на большомъ обѣденномъ столѣ у Его Величества.

На другой день, по прибытіи въ Гагу въ Понедѣльникъ Страстной Недѣли, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, вмѣстѣ съ Великою Княгинею, началъ говѣть, и сегодня, въ Великій Четвертокъ, сподобился приобщаться Св. Таинъ, въ дворцовой Ея Императорскаго Высочества церкви. (С. П.)

Высочайшею Грамотою отъ 22 Марта Адмиралъ Графъ Гейденъ, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго.

— Высочайшими Грамотами отъ 26 Марта Всемилостивѣе сопричислены: къ Ордenu Св. Александра Невскаго, Архіепископъ Тверскій и Кашинскій Григорій; къ Ордenu Св. Владиміра второй степени: Архіепископъ Псковскій, Лифляндскій и Курляндскій Наванамъ, Архіепископъ Харьковскій и Ахтырскій Мелетій, Членъ Святѣйшаго Правительствующаго Синода Духовникъ Ихъ Императорскихъ Величествъ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, и Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса Оберъ-Священникъ, Протопресвитеръ Николай Мухоморовъ; къ Ордenu Св. Анны первой степени: Епископъ Вятскій и Слободскій Неофитъ, Викарій Кіевскій Митрополіи Епископъ Чигиринскій Иннокентій, и Викарій Псковской Епархіи, Рижскій Епископъ Иринархъ.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 30 Марта Бѣлгородскаго Уланскаго полка Полковникъ Германъ 1-й, назначается состоять при Начальникѣ 1-й Кирасирской дивизіи, по резервнымъ эскадронамъ 1-й и 2-й Драгунскихъ дивизій, съ переводомъ въ Драгунскій Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича полкъ.

— Въ Высочайшемъ Именномъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату, 1-го Марта 1839-го года, изображено: „Признавъ полезнымъ, согласно представленному Намъ отъ Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода проекту, соединить находящіеся при немъ Отдѣленія Духовныхъ дѣлъ Православнаго и Греко-унитскаго Исповѣданій въ одинъ составъ съ его Канцеляріею и утвердивъ прилагаемое Учрежденіе и штатъ Канцеляріи Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода въ новомъ ея видѣ, Повелѣваемъ привести оныя въ исполненіе съ 1-го Апрѣля сего года. Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать по сему надлежащее распоряженіе.“ (С. В.)

— Товарищъ Министра Статсъ-Секретаря Царства Польскаго, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Туркулъ, Всемилостивѣе пожалованъ въ Тайные Совѣтники.

— По засвидѣтельствованію Министра Народнаго Просвѣщенія о ревностныхъ трудахъ и постоянномъ усердіи при управленіи Казанскимъ Учебнымъ Округомъ, Попечитель оного, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Мусинъ-Пушкинъ, Всемилостивѣе пожалованъ въ Тайные Совѣтники.

— Директоръ Департамента Министерства Юстиціи, Тайный Совѣтникъ Дегай, Всемилостивѣе пожалованъ въ Статсъ-Секретари, съ причисленіемъ ко II-му Отдѣленію Собственной Канцеляріи Е. И. В.

— Члену Кабинета Е. И. В., Церемоніймейстеру

17-го Марца, по obejrzeniu вагowni Koloniskich, twierdzy Wielkiego Xięcia Nikoлая i osobliwości miasta, Cesarzewicz o 11-ej, udał się ładem do Düsseldorfu, gdzie był przyjęty przez Xięcia Fryderyka Pruskiego, w tém mieście pobyt swój mającego, który towarzyszył Cesarzewiczowi do Akademii malarstwa, w której z tego powodu przygotowana była wystawa. Jego Cesarska Wysokość z przyjemnością szczególną zauważał tam prace kilku Rossyjskich malarzy, którzy ucząc się w tej Akademii wielkie okazują postępy.

Następnie Cesarzewicz odwiedził Xięcia Fryderyka i u niego obiadował.

18-go i 19-go, Jego Cesarska Wysokość odbywał dalej Swą podróż statkiem parowym po Renie przez Nymegę aż do Rotterdamu. Minister Rossyjski przy Dworze Niderlandzkim, Baron Maltitz i Adjutant Królewski Baron Omphal, przybyli na spotkanie Cesarzewicza na granicy Hollandyi. J. K. W. Xięzę Oranii z synami spotkał Jego Cesarską Wysokość na drodze z Rotterdamu. Ich Cesarskie i Królewskie Wysokości przybyli razem do Hagi o 6 tej wieczorem.

Odwiedziwszy Swoją Najjaśniejszą Ciotkę, Wielką Xiężnę Annę Pawłownę, Cesarzewicz udał się do Króla i Xiążąt, a nazajutrz był na wielkim obiedzie u Króla.

Nazajutrz po swém przybyciu do Hagi, to jest: w wielki Poniedziałek, Jego Cesarska Wysokość wraz z Wielką Xiężną, zaczął się gotować do spowiedzi, a dziś, w Wielki Czwartek, Cesarzewicz przyjmował Komunię Świętą w kaplicy pałacowej Jej Cesarskiej Wysokości. (P. P.)

Przez Najwyższy Dyplomata 22 Marca, Admirał Hrabia Hayden, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Alexandra Newskiego.

— Przez Najwyższe Dyplomata 26-go Marca, Najłaskawiej policzeni: do Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Arcybiskup Twerski i Kaszyński Grzegorz; do Orderu Sw. Łodzimierza 2-go stopnia: Arcybiskup Pskowski, Inflantski i Kurlandzki Natanael, Arcybiskup Charkowski i Achtyrski Melecysz, Członek Najświętszego Rządzącego Synodu, Kapelan Najjaśniejszych Cesarstwa Ich Mości, Głównego Sztabu Jego Cesarskiej Mości i Oddzielnego Korpusu Gwardyi Nadkapelan, Protopresbiter Mikołaj Muzowski; do Orderu Sw. Anny 1-go stopnia: Biskup Wiatski i Słobodzki Neofit, Wikary Metropolii Kijowskiej Biskup Cechryński Innocenty, i Wikary Dyecezyi Pskowskiej Biskup Ryski Irinarch.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 30 Marca, Półkownik Biełgorodzkiego Ułańskiego półku Hermann 1-szy, przeznaczony dla znajdowania się przy Naczelniku 1-szej dywizyi Kirysyerów, szwadronów odwodowych 1-ej i 2-ej dywizyj dragonów, z przeniesieniem do półku dragonów Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Cesarzewicza.

— W Najwyższym Imiennym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi dnia 1-go Marca 1839 roku wyrażono: „Uznawszy pożytecznem, zgodnie z przedstawionym Nam przez Ober-Prokurora Najświętszego Synodu projektem, zjednoczyć znajdujące się przy nim Oddziały Spraw Duchownych wyznania Prawowiernego i Greko-unickiego w jeden skład z jego Kancellaryą i utwierdziwszy załączone urządzenie i etat Kancellaryi Ober-Prokurora Najświętszego Synodu w nowym jej kształcie, Rozkazujemy przywieść je do wykonania od 1-go Kwietnia teraźniejszego roku. Rządzący Senat nie zaniecha uczynić ze swojej strony należytego rozporządzenia.“ (G. S.)

— Towarzysz Ministra Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu Turkull, Najłaskawiej mianowany Radzcą Tajnym.

— Po zaświadczeniu Ministra Narodowego Oświecenia o gorliwych pracach i statecznej gorliwości w zarządzie Kazańskim wydziałem Edukacyjnym, Kurator jego, Rzeczywisty Radzca Stanu Musin-Puszkhin, Najłaskawiej mianowany Radzcą Tajnym.

— Dyrektor Departamentu Ministerium Sprawiedliwości, Radzca Tajny Degay, Najłaskawiej mianowany Sekretarzem Stanu, z przyłączeniem do II-go Oddziału własnej Jego Cesarskiej Mości Kancellaryi.

— Członkowi Gabinetu Jego Cesarskiej Mości, Mi-

Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Всеволожскому*, Всемилостивѣйше повелѣно быть въ должности Егермейстера Двора Е. И. В., съ оставленіемъ и Членомъ Кабинета.

— Исправляющему должность Вице-Директора Артиллерійскаго Департамента Военнаго Министерства, Флигель-Адъютанту, Лейбъ-Гвардіи Конной Артиллеріи Полковнику Графу *Кушелеву*, произведенному Высочайшимъ Приказомъ, 26-го Марта, въ Генераль-Маіоры, Всемилостивѣйше повелѣно быть Вице-Директоромъ того же Департамента.

— Исправлявшій должность Директора Крожской Гимназіи, Надворный Совѣтникъ *Довиата*, выслужившій въ настоящемъ чинѣ узаконенный срокъ, (24 Марта) Всемилостивѣйше пожалованъ въ Коллежскіе Совѣтники, со старшинствомъ съ 25 Іюня 1834 года.

— Товарищъ Главнаго Директора Межеваго Корпуса Статскій Совѣтникъ *Насковъ*, (25 Марта) Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Въ награду засвидѣтельствованной начальствомъ отлично усердной службы, Директоръ Канцеляріи Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Статскій Совѣтникъ *Фонъ-Поль*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Вице-Директоръ Аудиторіатскаго Департамента Военнаго Министерства, пятого класса *Марценко*, и Членъ Общаго Присутствія Коммиссаріатскаго Департамента того же Министерства Статскій Совѣтникъ *Зубовъ*, въ награду долговременной и отличной ревностной ихъ службы, начальствомъ засвидѣтельствованной, Всемилостивѣйше пожалованы въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Дежурный Штабъ-Офицеръ Штаба 5-го Пѣхотнаго Корпуса, состоящій по Арміи Полковникъ *Губаревъ 1-й*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники, съ причисленіемъ къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ.

— Государь Императоръ, въ свѣдѣніе представленія Г. Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ Комитету Гг. Министровъ, согласно ходатайству Генераль-Губернатора Восточной Сибири и по положенію означеннаго Комитета въ 28-й день мѣсяца Февраля Высочайше повелѣть соизволилъ: чиновникамъ особыхъ порученій, командируемымъ изъ Иркутска въ отдаленные округа Якутской Области и Охотскаго приморскаго управленія производить суточные деньги на основаніи 1, 16 и 17 пунктовъ приложенія къ 538 ст. прод. Свод. Уст. о служ. Гражданской и примѣчанія къ Высочайше утвержденному штату, 6-го Апрѣля 1838 года по управленію Сибирскими Киргизами изданному, съ тѣмъ, чтобы чиновники сіи пользовались упомянутымъ пособіемъ только въ предѣлахъ Якутской Области и Охотскаго приморскаго управленія.

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Господина Министра Финансовъ, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: тѣхъ изъ отставныхъ военныхъ чиновниковъ, служащихъ по выборамъ Дворянства въ должностяхъ по судной и правительственной части, кои выслуживъ срочныя лѣта для производства въ свѣдующіе чины, не пожелаютъ лишиться военнаго чина, предоставить Министрамъ, въ вѣдѣніи коихъ они состоятъ, представлять въ установленное время въ Комитетъ Министровъ къ другой награды, какой признаютъ ихъ достойными и какую они по правиламъ получить могутъ, ограничивая по возможности назначеніе денежныхъ выдачъ. О такомъ Высочайшемъ повелѣніи, сообщенномъ ему Господину Министру, выпискою изъ журналовъ Комитета Гг. Министровъ 24 Января и 7-го Февраля сего года, онъ Господинъ Министръ Финансовъ доносить Правительствующему Сенату. (Опуб. 6-го Марта 1839 года.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Главноуправляющаго Корпусомъ Горныхъ Инженеровъ, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ 7 Февраля сего года и согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: въ дополненіе 34 ст. Свода учрежд. и уст. Горнаго управленія (Томъ VII) постановить слѣдующее: „Получающіе на вышеозначенномъ основаніи свободу изъ заводскаго вѣдомства мастеровые или рабочіе, кои поступили въ сословіе сіе изъ рекрутъ, освобождаются для избранія рода жизни вмѣстѣ съ тѣми изъ дѣтей ихъ, кои отправлены на заводы при отцахъ и которые ко времени увольненія сихъ послѣднихъ достигли 15 лѣтъ. При семъ однако увольненные мастеровые или рабочіе, должны не далее, какъ въ теченіе одного года избрать родъ жизни и поступить въ окладъ вообще съ дѣтьми ихъ.“ Таковое Высочайшее Его Императорскаго Величества

строю Охрѣдовъ, Речыivistemu Radzcy Stanu *Wsewolskiemu*, Najlaskawiej rozkazano bydz w obowiazku Lowczego Dworu Jego Cesarskiej Mości, z pozostaniem Członkiem Gabinetu.

— Sprawującemu obowiązki Vice-Dyrektora Departamentu Artylleryjskiego Ministerium Wojny, Adjutantowi Skrzydlowemu, Polkownikowi Artylleryi Leib-Gwardyi Hrabi *Kuszelew*, podniesionemu przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 26-go Marca, na Jenerał-Majora, Najlaskawiej rozkazano bydz Vice-Dyrektorem tegoż Departamentu.

— Sprawujący dawniej obowiązki Dyrektora Gimnazjum Krozkiego, Radzca Dworu *Dowiatt*, który w terażniejszej randze wysłużył ustanowiony okres, d. 24 Marca Najlaskawiej mianowany Radzcą Kollegialnym, ze starszeństwem od 25-go Czerwca 1834 roku.

— Towarzysz Głównego Dyrektora Korpusu Granicznego Radzca Stanu *Waszkow*, 25-go Marca Najlaskawiej mianowany Rzeczywistym Radzcą Stanu.

— W nagrodę zaświadczonej przez Zwierzchność odznaczającej się gorliwością służby, Dyrektor Kancelaryi Ministra Spraw Wewnętrznych, Radzca Stanu *von Pohl*, Najlaskawiej mianowany Rzeczywistym Radzcą Stanu.

— Vice-Dyrektor Departamentu Audytoryjskiego Ministerium Wojny, 5-tej klasy *Marzenko*, i Członek Ogólnego Urzędu Departamentu Kommissoryjskiego tegoż Ministerium Radzca Stanu *Zubow*, w nagrodę długiej i gorliwością odznaczonej służby, przez Zwierzchność zaświadczonej, Najlaskawiej mianowani Rzeczywistymi Radzcami Stanu.

— Deżurny Sztab-Oficer Sztabu 5-go Korpusu Piechoty, liczący się w Armii Polkownik *Hubarew 1-szy*, Najlaskawiej mianowany Rzeczywistym Radzcą Stanu, z policzeniem do Ministerium Spraw Wewnętrznych.

— CESARZ Jego Mość, na skutek przedstawienia P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych Komitetowi PP. Ministrów, zgodnie ze staraniem Jenerał-Gubernatora Syberyi Wschodniej i po nastąpieniu pomienionego Komitetu dnia 28-go zeszłego Lutego, Najwyżej rozkazać raczył: urzędnikom do szczególnych poleceń, komenderowanym z Irkucka do oddalonych okręgów Obwodu Jakuckiego i Ochockiego Zarządu nadmorskiego wydawać pieniądze dyetowe na podstawie 1, 16 i 17 punktów annexu do 538 artykułu dalszego Ciągu Połączenia Ustaw o służbie cywilnej i uwagi do Najwyżej utwierdzonego etatu, 6-go Kwietnia 1838 roku względem zarządu Kirgizów Sybirskich wydanego, z zastrzeżeniem; ażeby ci urzęduicy korzystali z tej pomocy tylko w granicach Obwodu Jakuckiego i Ochockiego zarządu nadmorskiego.

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, że CESARZ Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: tych z odstawnych urzędników wojskowych, służących z wyborów Dworzanstwa w obowiązkach w części sądowej i administracyjnej, którzy po wysłużeniu lat terminowych dla podniesienia do rang następnych, nie zechcą się pozbawić rangi wojskowej, polecić Ministrom, w których wiedzy oni są, ażeby w ustanowionym czasie przedstawiali do Komitetu Ministrów do innej nagrody, jakiej uznają ich godnymi, i jaką oni podług prawideł mogą otrzymać, ograniczając podług możliwości naznaczenie nagród pieniężnych. O tym Najwyższym rozkazie, udzielonym P. Ministrowi Skarbu przez wypis z Żurnatów Komitetu PP. Ministrów 24-go Stycznia i 7-go Lutego roku terażniejszego, Pan Minister Skarbu donosi Rządzącemu Senatowi. (Opb. 6 Marca 1839 r.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Główno-Zarządzającego Korpusem Inżynierów Górniczych, że CESARZ Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów 7 Lutego roku terażniejszego i zgodnie z przedstawieniem P. Ministra Skarbu, Najwyżej rozkazać raczył: na dopełnienie 34 artykułu Połączenia urządzeń i Ustaw Zarządu Górniczego (T. VII) postanowić, co następuje: „Otrzymujący na wyżej rzeczonyj podstawie wolność z zawiaodostwa fabrycznego majstrowie lub robotnicy, którzy wesali do tego stanu z rekrutów, uwalniają się dla obrania rodzaju życia razem z temi z ich dzieci, które zostały wysłane do fabryk przy ojcach i które do czasu uwolnienia tych ostatnich niedoszyli lat piętnastu. Przytém jednakże, uwolnieni majstrowie lub robotnicy, powinni nie dalej, jak w przeciągu jednego roku obrać rodzaj życia i zapisać się do stanu podatkowego wspólnie z dziećmi ich.“ O tym Najwyższym Jego Cesarskiej Mości rozkazie ten-

повелѣніе оного Г. Главноуправляющій объявляетъ Правительствующему Сенату, для зависящаго распоряженія къ исполненію и обнародованію оного. (Оуб. 6-го Марта 1839 г.)

— 3-го сего Апрѣля, скончался здѣсь, въ С. Петербургѣ, къ общему сожалѣнію, Тайный Совѣтникъ Степанъ Семеновичъ *Джунковскій*, на 77-мъ году жизни. Онъ управлялъ много лѣтъ Департаментомъ Государственнаго Хозяйства и Публичныхъ Зданій, и послѣ Канцелярію Осушенія и Воздѣланія Окрестностей С. Петербурга, и былъ членомъ многихъ здѣшнихъ и иностранныхъ ученыхъ обществъ.

— Въ Воскресенье, 9-го Апрѣля, скончался скоропостижно, здѣсь, въ С. Петербургѣ, на 53-мъ году отъ рожденія, Статскій Совѣтникъ Павелъ Петровичъ *Свингинъ*, человекъ добродушный, благородный, оказавшій значительныя услуги Русской Литературѣ и пріобрѣтшій въ ней почетное мѣсто; онъ имѣлъ множество друзей, и всѣ знавшіе его искренно сожалѣютъ о преждевременной его кончинѣ. Сѣверная Пчела сообщаетъ обзоръ заслугъ и сочиненій покойнаго. (С. П.)

В и л н а.

Определенный Указомъ Правительствующаго Сената, отъ 28 Февраля 1839 года за № 1717, Виленскимъ Губернскимъ Прокуроромъ Г. Коллежскій Ассесоръ Иванъ *Рудницкій*, 11-го Апрѣля вступилъ въ отправленіе сей должности.

— Съ разрѣшенія Начальства, для произведенія на трехъ-лѣтіе во всѣ Городскія должности выборовъ, назначено Виленскою Городскою Думою 28-го числа сего Апрѣля мѣсяца; почему имѣющее право участвовать въ оныхъ городскіе обыватели и купцы христіане благоволятъ тогоже числа въ 10 часовъ по полуночи для этого прибыть въ Ратушный залъ. (В. Г. В.)

М и н с к ѣ.

Указъ Его Императорскаго Величества Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената, Минскому Губернскому Правленію. По Указу Его Императорскаго Величества Правительствующій Сенатъ въ общемъ Московскихъ Департаментовъ Собраніи слушалъ: вѣдѣніе общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Сената, при которомъ препровождаетъ къ надлежащему исполненію копію со списка Высочайше конфирмованнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ общемъ Собраніи рассмотрѣвъ дѣло, внесенное Министромъ Юстиціи за произшедшимъ въ общемъ Собраніи Правительствующаго Сената Московскихъ Департаментовъ разногласіемъ о Военномъ Совѣтникѣ Яковѣ Десанглени сужденномъ за содѣйствіе крестьянамъ помѣщика Смирнова въ противозаконномъ отыскиваніи свободы, согласно съ заключеніемъ Г. Министра Юстиціи и Сенаторовъ оное разделяющихъ мнѣніемъ положилъ: Десанглена изобличеннаго во внушеніи крестьянамъ отыскивать свободу и въ приказаніи находившемуся подъ его начальствомъ чиновнику сочинить отъ имени ихъ первоначальную въ Уздѣный Судъ просьбу въпредъ ни къ какимъ должностямъ неопредѣлять и къ выборамъ недопускать. Подлинное подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Графъ И. Васильчиковъ. На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: „Быть по сему“ Въ Санктпетербургѣ 14-го Декабря 1838 года. И учиненную справку по коей оказалось: въ общемъ Собраніи Московскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по выслушаніи записки изъ дѣла о Военномъ Совѣтникѣ Яковѣ Десанглени судимомъ за содѣйствіе крестьянамъ помѣщика Смирнова къ противозаконному отыскиванію свободы произошли у Гг. Сенаторовъ разныя мнѣнія: почему дѣло сіе препровождено было на консультацію къ Г. Министру Юстиціи, который въ предложеніи Правительствующему Сенату изъяснилъ: рассмотрѣвъ дѣло сіе онъ находить, что крестьяне деревни Подонстръ и Милеевки, принадлежавшіе прежде дворянъ двинца Анны Петрово-Солововой, а потомъ пріобрѣтенныя черезъ покупку Коллежскимъ Совѣтникомъ Смирновымъ, при слѣдствіи произведенномъ чиновникомъ Московскаго Военнаго Генералъ-Губернатора Цуриковымъ, на вопросъ: кто внушилъ имъ отыскивать свободу? всѣ единогласно объявили, что они къ подающей прошеній о семъ предметѣ были побуждены Де Санглениомъ; а потомъ и предъ учрежденною надъ ними Коммиссіею Военнаго Суда показали, что прежде всего узнали они о возможности быть вольными хлѣбпашами отъ крестьянина Ивана Борисова которой совѣтовался о семъ съ Де Санглениомъ; почему для ходатайства по дѣлу избрали повѣренныхъ коммисіи и поданы были четыре прошенія Государю Им-

ператору. П. Главно-Зарządzający uwiadamia Rządzacy Senat, dla zależącego oden rozporządzenia około jego wypełnienia i opublikowania. (Op. 6 Marca 1839 r.)

— D. 3 Kwietnia, umarł tu w S. Petersburgu, powszechnie żalowany, Radzca Tajny, Stefan Siemionowicz *Dżunkowski*, w 77-m roku życia. Przez wiele lat zarządzał on Departamentem Gospodarstwa Państwa i Publicznych Budowli, a potem Kancelaryą Osuszenia i Uprawy Okolic S. Petersburga, był oraz Członkiem wielu krajowych i zagranicznych towarzystw uczonych.

— W niedzielę, d. 9 Kwietnia, umarł tu nagle, mając wieku lat 53, Radzca Stanu, Paweł Pietrowicz *Swiniń*, człowiek zacny, ślachetny, zasłużony w Rosyjskiej Literaturze, i zaszczytne w niej zajmujący miejsce; miał wielu przyjaciół, a wszyscy, co go znali, szczerze żałują tak wczesnej jego śmierci. Później Północna doniesie o zasługach i pismach zmarłego. (P. P.)

W i l n o.

Naznaczony rozkazem Rządzącego Senatu, 28 Lutego 1839 roku z N. 1717, Wilńskim Prokurem Gubernialnym, P. Assesor Kollegialny Jan *Rudnicki*, dnia 11-go Kwietnia wszedł w sprawowanie tego urzędu.

— Z rozstrzygnięcia Zwierzchności, dla odbycia na trzy lata wyborow do wszystkich urzędow miejskich, naznaczony jest przez Radę Miasta Wilna, dzień 28 terażniejszego Kwietnia; zatem mający prawo bydź ich uczestnikami obywatele miasta i kupcy chrześcianie, zechcą dnia pomienionego o godzinie 10-tej zrana, dla wyrażonej potrzeby, przybydź do sali Ratuszowej. (Wil. Gub. Wiad.)

М и н с к.

Ukaz Jego Cesarzskiej Mości Samowładcy Wszech Rosyji z Rządzącego Senatu, do Mińskiego Rządu Gubernialnego. Wedle Ukazu Jego Cesarzskiej Mości, Rządzacy Senat, na Ogólném Moskiewskich Departamentów Zebraniu słuchał: zawiadomienia połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentow Senatu, przy którym przesyła do należytego wypełnienia kopię Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa, brzmiącej następującej: Rada Państwa, na Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych i na Powszechném Zebraniu rozpatrzywszy dzieło, wniesione przez Ministra Sprawiedliwości z powodu wynikłej na Ogólném Zebraniu Rządzącego Senatu Departamentow Moskiewskich różności zdań o Radcy Wojskowym Jakóbie De-Sanglenie, sądzonym za pomaganie włościanom obywatela Smirnowa wbrew przeciw prawom do poszukiwania wolności, zgodnie z wnioskiem P. Ministra Sprawiedliwości i Senatorów dzielających go, przez opinią postanowiła: De Sanglena przekonanego o namawianie włościan do poszukiwania wolności i o danie rozkazu znajdującemu się pod jego zwierzchnictwem urzędnikowi ułożyć w ich imieniu pierwszą prośbę do Sądu Powiatowego, na czas przyszły do żadnych obowiązkow nie naznaczać i do wyborow niedopuszczać. Autentyk podpisał: Prezydent Rady Państwa Hrabia I. Wasilczykow. Na autentyku Własną Jego Cesarzskiej Mości ręką napisano: „Ma bydź podług tego.“ W S. Petersburgu 14-go Grudnia 1838 roku. I wywodu sprawy, z którego się okazało: Na Ogólném Zebraniu Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu, po wysłuchaniu wywodu sprawy o Radcy Wojskowym Jakóbie De-Sanglenie, sądzonym za pomaganie włościanom Obywatela Smirnowa wbrew przeciw prawom do poszukiwania wolności, zasłły różne zdania P. Senatorów: dla czego dzieło to było przesłane na konsultacyę do P. Ministra Sprawiedliwości, który w przełożeniu Rządzącemu Senatowi wyraził: Rozpatrzywszy tę sprawę znajduje, iż włościanie wsi Rodojstr i Malejewki, należący pierwiej do dworzanki Anny Pietrowo-Solowowney, a potem nabyci prawem kupna przez Radcę Kollegialnego Smirnowa, na śledztwie wyprawioném przez Urzędnika Moskiewskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora Curykowa, na zapytanie: kto im doradził poszukiwać wolności? wszyscy jednomyślnie odpowiedzieli, że oni do podania prośby w tej rzeczy, byli zachęcani przez De-Sanglena; a potem i przed ustanowioną na nich Kommissyą Sądu Wojennego wyznali, że nasamprzód dowiedzieli się oni o możliwości zostania wolnymi rolnikami od włościanina Jana Borysowa, który naradzał się o tem z De-Sanglenem; po czém dla starania się około interessu obrali pełnomocników, którzy podali cztery prośby do Cesarza Jego Mości. — Nadto, z nich włościanin Wasiljew wyznał, że najpokorniejsze prośby na Imię Najwyższe w tejże rzeczy podane zostały przez włościan rzeczywiście z rozkazu i zachęcania tegoż De-Sanglena, czém się też po-

ператору. — Сверхъ сего изъ нихъ крестьянинъ Васильевъ утвердительно объявилъ, что всеподданнѣйшія прошенія на Высочайшее имя о томъ же предметѣ поданы крестьянами действительно по Совѣту и внушенію его же Де Санглена, чѣмъ самымъ и подкрѣпляется донесеніе бывшаго по Высочайшему повелѣнію при исполненіи надъ ними военно-суднаго приговора Флигель-Адъютанта Князя Урусова Шефу Жандармовъ Графу Бенкендорфу, что все крестьяне даже и тѣ, коимъ произведено было уже наказаніе повторили ему, что главною причиною всѣхъ дѣйствій были внушенія Де Санглена который вмѣсто того, чтобы по неразумнѣйшю крестьянъ внушать имъ о противузаконномъ ихъ намѣреніи и тѣмъ отвратить отъ нихъ послѣдовавшее съ ними бѣдствіе, оказывается по дѣлу и по показаніямъ подъ присягою Засѣдателя Яковлева и Секретаря Лебедева виновными, не въ говореніи какъ онъ показываетъ а въ настоятельномъ приказаніи Протоколисту Зубатову находившемуся тогда подъ его начальствомъ сочинить отъ имени крестьянъ противузаконную просьбу въ Узднѣй Судъ гдѣ онъ Де Сангленъ былъ судьей, съ столь сильнымъ укрѣпленіемъ Зубатова въ справедливости ихъ дѣла, что онъ готовъ даже защищать оное предъ самими Государемъ. Каковыя его выраженія и дѣйствія, званію его несоответственныя, доказываютъ съ одной стороны незнаніе его законовъ по коимъ крѣпостные крестьяне, безъ воли и согласія помѣщиковъ ихъ, свободными быть немогутъ, а съ другой, что сія дѣйствія были начальнымъ поводомъ къ утвержденію крестьянъ въ сильномъ домогательствѣ свободы и въ упорномъ неповиновеніи помѣщику и началству, при томъ же и въ самыхъ оправданіяхъ Де-Санглена обнаруживается явное его за тѣхъ крестьянъ ходатайство. Почему, согласно рѣшенію Мясской Уголовной Палаты, утвержденному Военнымъ Генераль-Губернаторомъ и мнѣнію трехъ особъ Гг. Сенаторовъ въ общемъ собраніи Московскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената онъ полагаетъ: узднѣй Суду Де-Санглена за прописанные въ томъ рѣшеніи противузаконные поступки его, впредь ни къ какимъ должностямъ неопредѣлять и къ выборамъ недопускать. Приказали о должномъ и немедленномъ исполненіи означеннаго Высочайше утвержденнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, съ прописаніемъ предложенія Г-на Министра Юстиціи предписать Указами Московскимъ: Губернскому Правленію, Уголовной Палатѣ и Гражданскому Губернатору каковыми на основаніи 1192 статьи 15 Тома Свода Законовъ Уголовныхъ уведомить всѣхъ Гг. Министровъ, Военныхъ Генераль-Губернаторовъ, Военныхъ Губернаторовъ, управляющихъ Гражданскою частію, Генераль-Губернаторовъ, Градоначальниковъ и областныхъ начальниковъ, и дать знать Губернскимъ областнымъ и войска Донскаго войсковому Правленіямъ, Правительствамъ, войсковымъ Канцеляріямъ и Правительственнымъ мѣстамъ, а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во все Правительствующаго Сената Департамента и общія оныхъ Собранія сообщить въ дѣлѣ. — Генваря 11 дня 1839 года. — Подлинный подписали въ должности Оберъ-Секретаря А. Струпинъ, Секретарь Пасмовъ, Помощникъ Секретаря Григорьевъ.

Вѣрно: Соезники Мельниковъ.

Въ должности Старшаго Столоначальника Русецкій.

По Общему Собранію Московскихъ Департаментовъ Сената.

Г р о д н о .

Здѣшней Губерніи Волковыскаго Уѣзда въ имѣніи Верейкахъ съ 23 на 24 Декабря скончался на 64 году жизни Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Александръ Михайловичъ Свѣтчинъ. Потеря этого заслуженнаго и добродѣтельнаго человека погрузила въ глубокую печаль супругу, родственниковъ, друзей, знакомыхъ, служителей и поселянъ. Покойный Статскій Совѣтникъ Свѣтчинъ былъ удостоенъ Монаршаго награжденія орденскими знаками, какъ честный гражданинъ и усердный чиновникъ и будучи одаренъ отличными благородными качествами, заслужилъ общую любовь и уваженіе. Имѣя отъ природы чувствительное сердце, онъ охотно и добросовѣстно оказывалъ дѣятельное пособіе всякому, кто къ нему обращался. Онъ былъ покровителемъ сиротъ и бѣдныхъ, примѣромъ для сосѣдей и хозяевъ; помогая всякому советомъ и дѣломъ. Такимъ образомъ онъ приобрѣлъ благодарность своихъ согражданъ и обѣ имъ все воспоминаютъ съ благоговѣніемъ. Друзья и сосѣди въ присутствіи супруги и родственниковъ, вмѣстѣ съ служителями и крестьянами, отдавая послѣдній долгъ памяти покойнаго собрались въ значительномъ числѣ, чтобы еще разъ узрѣть того, котораго всю жизнь любили какъ отца, и проникнуты душевною скорбію, присутствовали съ многочислен-

твѣрдза донесеніе былаго зъ Найвысшего розказу пры wypełnieniu na nich wyroku Sądu Wojennego, Skrzydłowego Adjutanta Xiecia Urusowa, Szefowi Zandar-mów Hrabieciu Benckendorfowi; co wszyscy włościanie, nawet i ci, którzy już zostali ukarani, powtórzyli mu, że główną przyczyną wszystkich działań były namowy De Sanglena, który, zamiast tego, co by zostających w błędnym rozumieniu włościan, miał przekonać o ich przeciwnym prawu zamiarze, i przez to odwrócić od nich zszczone na nich nieszczęście, okazuje się ze sprawy i wyznania przysięgą stwierdzonego Assessora Jakowlewa i Sekretarza Lebediewa, winnym, nie za mówienie, jak sam powiada, ale za danie wyraźnego rozkazu Protokółistcie Zubatowu, który się wówczas znajdował pod jego zwierzchnictwem, ażeby w imieniu włościan ułożył przeciwną prawu prośbę do Sądu Powiatowego, w którym De Sanglen był Sędzią, z tak mocnym zapewnieniem Zubatowa o słuszności ich sprawy, że był on gotów bronić jej, przed Samym nawet Monarchą. Takie jego wyrażenia i działania, urzędowi jego nieodpowiednie, dowodzą z jednej strony jego niezajomości praw, podług których włościanie poddani, bez woli i zgodzenia się swych właścicieli, wolnymi bydl nie mogą, a z drugiej, że te działania były głównym powodem utwierdzenia włościan w mocnym domaganiu się wolności i w uporczywej nienległości panu i Zwierności, przytém i w samém tłumaczeniu się De-Sanglena okazuje się widoczne jego o tych włościanach staranie. Zatem, zgodnie z wyrokiem Mińskiej Izby Kryminalnej, utwierdzonym przez Wojennego Jenerał-Gubernatora i Opinią trzech Panów Senatorów na Ogólnem Zebraniu Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu, sądzi: Powiatowego Sędziego De-Sangleta, za opisane w tym wyroku jego działania przeciwnie prawu, odtąd do żadnych obowiązków nie nazywać do wyborów nie dopuszczać. Rozkazali: o należytem i niezwłocznie wypełnieniu pomienionej Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa, z wypisaniem przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, zalecić przez Ukazy Moskiewskim: Rządowi Gubernialnemu, Izbie Kryminalnej i Cywilnemu Gubernatorowi, również przez Ukazy, na podstawie 1192 artykułu 15 Tomu Połączenia Praw Kryminalnych, zawiadomić wszystkich PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorow, Wojennych Gubernatorow, Cywilnemi sprawami Zarządzających, Jenerał-Gubernatorow, Naczelnikow miast i Obwodowych, oraz dać wiedzieć Rządowi Gubernialnym, Obwodowym i Wojskowemu Zarządowi Wojska Dońskiego, Kancellaryom Wojskowym i miejscom Urzędowym i Sądowym, a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i Ogólnych ich Zebrań, przestać uwiadomienia. 11-go Stycznia 1839 roku. — Autentyk podpisali: W obowiązku Ober-Sekretarza A. Strupin. Sekretarz Pasmow. Pomocnik Sekretarza Grygorjew.

Zgodno: Radzca Mielnikow.

W obowiązku Starszego Naczelnika Stołu Rusiecki. Z Ogólnego Zebrania Moskiewskich Departamentow Senatu.

Г р о д н о .

W powiecie Wołkowyskim tutejszej Gubernii, z dnia 23-go na 24-ty Grudnia r. z., zakończył życie JW. Radzca Stanu i Kawaler Alexander Michajłowicz Swietczyn, mając wieku lat 64. Strata tego, zasłużonego i cnotliwego męża, w nieopisanym żalu pogrzeżyła osieroconą małżonkę i prawdziwym przejęła smutkiem krewnych, przyjaciół, znajomych, sług i włościan. Zaszczycony był s. p. Swietczyn Monarszemi nagrodami rang i orderow, jako gorliwy i wierny w obowiązkach służby i ordernik, a ślachetną godnością przymictow zjednał sobie powszechny w obywatelstwie szacunek z poważaniem i miłością. Przez istotne wchodzenie w ważność potrzeb cudzych, z ochoczą bezinteresownością uprzedzając wezwanie, czynną i rychłą przynosząc radę lub pomoc, stawał się miłym i obowiązującym sąsiadem i przyjacielem, prawdziwym opiekunem sierot i ubogich, dobroczyńcą różnemi przygodami losu dotkniętych ludzi, błogosławiących jego pamięć. Licznie zgromadzeni obywatele i sąsiedzi, z żoną i krewnymi, oddali ostatnią cześć i posługę chrześcijańską zmarłemu, przez zjednanie się, d. 30 Grudnia, na żałobnem, przez liczne duchowieństwo odprawianem, nabożeństwie, w cerkwi majątku Kuzmicz, i przez odprowadzenie zwłok jego do miejsca wiecznego spoczynku, przy wielkiem zebraniu się zmarłego sług i włościan, przywiązaniem

нымъ духовенствомъ при великолѣпномъ и печальномъ обрядѣ погребенія, совершенномъ 30-го Декабря прошлаго 1838 года въ церкви при имѣніи Кузмичахъ.

вѣстномъ згромадзёныхъ для упріенія разъ jeszcze oblіcъa tego, kтѳrego жъcіe całe kochali, jak ojca і jak dobrego pana łałują.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Н И Д Е Р Л А Н Д Ы.

Амстердамъ, 15-го Апрѣля.

Сегодня по полудни Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскій, Принцъ и Принцесса Оранскіе съ сыновьями, а также Принцъ Фридрихъ съ супругою изъ Гаги сюда прибыли и остановились во дворцѣ, гдѣ встрѣчены Губернаторомъ провинціи, Бургмейстеромъ города и другими властями. Вездѣ на улицахъ, гдѣ проходили высокіе посѣтителі раздавались радостныя восклицанія. Дорога отъ дворца до городского театра, куда сегодня вечеромъ отправляются высокіе гости, вездѣ украшена торжественными флагами. (A.P.S.Z.)

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 15-го Апрѣля.

Съ послѣднею Турецкою почтою получены удовлетворительныя извѣстія. Кажется, что Диванъ въ наслѣднее время болѣе, нежели можно было надѣяться, послушался единогласнаго совѣта представителей Христіанскихъ державъ, такъ что нѣтъ чего болѣе опасаться скораго разрыва съ Египетскимъ Вице-Королемъ. Какъ долго Султанъ Мимудъ сохранить это мирное расположеніе, коего склонности къ войнѣ извѣстны уже съ другихъ временъ, съ точностію нельзя предвидѣть. Но при преклонныхъ лѣтахъ Мегмеда-Али, каждое отвлеченіе непріятельскихъ дѣйствій есть явный выигрышъ. (A.P.S.Z.)

Г Е Р М А Н І Я.

Лейпцигъ, 9-го Апрѣля.

Вчера Ихъ Королевскія Величества, какъ уже мы донесли, совершили поѣздку по желѣзной дорогѣ въ 31 милю, изъ Дрездена въ Лейпцигъ и обратно, въ продолженіи почти 8 часовъ съ отдыхами; послѣ завтрака въ Дрезденѣ, изволили обѣдать въ Лейпцигѣ, а вечеромъ ужинали въ Дрезденѣ; съ вышшняго дня будутъ производимы поѣздки ежедневно, съ остановками на обѣихъ концахъ дороги по 4 часа, чтобы дать пассажирамъ время окончить свои дѣла. Теперь началось уже постоянное сообщеніе по этой дорогѣ и даже первая почта уже отошла. Въ какой отношеніи наше Министерство Финансовъ цѣнитъ важность сего предпріятія, доказательствомъ тому служить объявленіе, обнародованное 6 Апрѣля, касательно платежа отъ поклажи и денегъ, пересылаемыхъ съ почтою по желѣзной дорогѣ, изъ коего видно, что цѣлое разстояніе между нашими городомъ и Дрезденомъ уравниено платою въ соразмѣрности съ 4 почтовыми милями. (О.Г.Ц.П.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 14-го Апрѣля.

Какъ за нѣсколько времени прежде, такъ и теперь каждый день распространяется слухъ о новомъ Министерскомъ составѣ. Вчера говорили, что какъ только Палаты изберутъ своихъ Президентовъ и Вице-Президентовъ, временный кабинетъ обращенъ будетъ въ настоящій, однако съ нѣкоторыми измѣненіями. По сему слуху, Сульта будетъ Президентомъ а Г. Созе вмѣсто Г-на Паравта. Но этому слуху можнобы повѣрить въ такомъ только случаѣ, если Палаты неизберутъ Г-на Одиллона Барро Президентомъ.

— Король предполагалъ вчера ѣхать въ Нелли но оставилъ это намѣреніе и Адъютантъ отправился къ Маршалу Сульту, приглашая его въ Тюильери.

— Въ здѣшнемъ трибуналѣ производится процессъ между Парижскимъ Архіепископомъ, какъ управителемъ Парижской Епархіи и наслѣдниками какой-то Г-жи Нодень, которая въ завѣщаніи своемъ отказала одному духовному братству сумму 10,000 фр. французскими банковыми ассигнаціями. Наслѣдники не признаютъ завѣщанія, утверждая, что ее неприличнымъ образомъ склонили къ такому распоряженію. (A.P.S.Z.)

— Увѣдомляютъ изъ Тулона отъ 4 ч. с. м. что въ тамошнемъ портѣ непрекращаются вооруженія. Три линійныхъ корабля и два фрегата назначены для усиленія флота на востокъ куда отправятся незадолго. Сверхъ того здѣсь въ портѣ останется резервный отрядъ изъ 2 линійныхъ кораблей, 1 корвета и 2 бриговъ. Въ Барцелону и Валенцію будутъ также отправлены военныя корабли, по той причинѣ, что въ тамошнихъ окрестностяхъ обнаруживаются смущенія между народомъ. (G. C.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

N I D E R L A N D Y.

Amsterdam, 15-go Kwietnia.

Dzisiaj po południu Wielki Xiążę Nasterca Tro-nu Rossyjski, Xiążę i Xiężna Orańscy z synami, oraz Xiążę Frydryk z małżonką, z Hagi tu przybyli i stanęli w pałacu, gdzie przyjęci byli przez Gubernatora Pro-wincyi, Burmistrza miasta i innych urzędników. W czasie przejazdu ich przez ulice miasta, lud wszędzie wydawał okrzyki radości. Droga od pałacu do teatru miejskiego, dokąd Wysocy Goście udają się dzisiaj wieczorem, ozdobiona jest wszędzie uroczystymi chorągwi-ami. (A.P.S.Z.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, 15-go Kwietnia.

Przez ostatnią pocztę turecką zaspokajające mia-ły przybyć wiadomości. Zdaje się, że Dywan w ostat-nim czasie więcej, niżeli się spodziewać można było, usłuchał jednogłosnej rady reprezentantów Mocarstw Chrześcianańskich, tak że się niepotrzeba lękać prędkie-go zerwania z Vice Królem Egiptu. Jak długo ten sposób myślenia trwający pokojem zachowa Sułtan Mah-mud, którego skłonności do wojny z innych czasow są już znajome, nie można z pewnością powiedzieć. Lecz przy podeszłym wieku Mehmeda-Alego, każda zwłoka w wybuchnieniu kroków nieprzyjacielskich jest wyra-zną wygraną. (A.P.S.Z.)

N I E M C Y.

Lipsk, 9 Kwietnia.

Dnia wczorajszego, Królestwo Ichmość Sascy, od-byli, jak już donieśliśmy, po kolei szynowej, z Drezna do Lipska i napowrót, drogą 31-milową, z wypoczyn-kami, w przeciągu niespełna 8 godzin; po śniadaniu w Dreźnie, obiadowali w Lipsku, a wieczorem znowu w Dreźnie wieczerali: kura taki, od dzisiaj, codzien-nie odbywanym być może, z zatrzymaniem się na obu stanowiskach końcowych, przez cztery godziny, dla za-łatwienia wszelkich interesów. Z dniem dzisiejszym rozpoczęła się już regularna komunikacya kolejną, i nawet już pierwsza odeszła poczta. Jak dalece nasze ministerstwo skarbu ważność tego przedsięwzięcia oce-nia, dowodzi tego wydane, pod dnim 6 Kwietnia, ob-wieszczenie, dotyczące opłat, pobierać się mających, od pakunkow i pieniędzy, pocztą, po kolei szynowej przesyłanych. Podług tego obwieszczenia, cała odle-głość między naszym miastem a Dreznem, do 4-ch mil pocztowych zredukowaną została. (G.R.K.P.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 11 Kwietnia.

Jak przed niejakim czasem, tak równie i teraz co dzień wznawia się pogłoska o nowym składzie Mi-nisteryum. Wczora mówiono, że jak tylko Izby wy-biorą swych Prezydentów i Vice Prezydentów, Gabi-net tymczasowy zamieniony zostanie w trwały, jednak z niektórymi modyfikacyami. Podług tej pogłoski Soult będzie Prezydentem, a P. Sauzet na miejscu P. Parant. Lecz pogłosce tej w takim tylko razie możnaby było dać wiary, jeśli by Izby nie obrały P. Odillon Barrot na Prezydenta.

— Król chciał wczora jechać do Neuilly; lecz zamiar ten był odłożony i Adjutant wystany został do Mar-szałka Soult'a zapraszając go do Tuilleryow.

— W tutejszych trybunałach odbywa się teraz pro-cess pomiędzy Arcy-Biskupem Paryża, jako Admini-stratorem Dyecezyi Paryżkiej, a dziećmi pewnej Pani Naudin, która testamentem swym, zapisała jedne-mu pobożnemu bractwu sumę 10,000 fr. we francuz-kich papierach bankowych. Sukcesorowie zaprzeczają ważności testamentu, utrzymując, że niestychanym sposobem wywarło działanie na słaby umysł tej kobiety. (A.P.S.Z.)

Z Tuluonu piszą pod d. 4 b. m., że uzbrajania w tam-tejszym porcie nie ustają. Trzy liniowe okręty i dwie fregaty są przeznaczone do wzmożenia floty na Wschod-zie, dokąd niezadługo popłyną. Tu w porcie pozostanie prócz tego rezerwa, składająca się z 2-ch linio-wych okrętów, 1 korwety i 2-ch brygow. Do Barcel-lony i Walencyi będą także posłane okręty wojenne, z powodu, że w tamtych okolicach objawia się duch za-burzeń pomiędzy ludem. (G. C.)

Б е л г и я.

Брюссель, 8-го Апрѣля.

Въ Мониторъ пишутъ слѣдующее: „Журналы всѣхъ Государствъ занимаются теперь изслѣдованіемъ причинъ, почему мирный трактатъ не подписанъ еще Белгійскимъ Правительствомъ; почему Король не утверждаетъ закона принятаго обѣими Палатами, и почему не отправлено еще полномочіе нашему посланнику въ Лондонъ? Каждому легко понять, что Правительство не съ тою цѣлю внесло въ Палаты мирный трактатъ, чтобы послѣ могло произвольно не принять оный, или замедлить исполненіемъ оного. Самыя совѣщанія въ Палатахъ, указали необходимость объясненій касательно нѣкоторыхъ главныхъ условій и исполненія условій второстепенныхъ. По сей-то причинѣ не только желательно, но почти необходимо, чтобы въ конференціи участвовали всѣ державы, а въ особенности тѣ, на соучастіе которыхъ мы можемъ надѣяться. Съ 19 Января Франція не имѣетъ Министерства; еслибы мы требовали, чтобы посланникъ сей державы покровительствовалъ нашему дѣлу въ Лондонѣ, то онъ не могъ бы исполнить того по невѣстнѣю надлежащаго полномочія. Столь важное дѣло, какъ мирный трактатъ, не можетъ быть окончено, покуда Министерство не будетъ образовано во Франціи; если бы нашъ кабинетъ поступилъ иначе, тогда Парижское Министерство могло бы его спросить, почему онъ поспѣшилъ? Вотъ настоящія причины медленности, которая однако же не должна безпокоить. (О.Г.Ц.П.)

16-го Апрѣля.

Поднесеніямъ Белгійскаго корреспондента жур. *Handelsblad*, здѣшнему посланнику въ Лондонѣ, поручено въ продолженіи еще нѣкоторыхъ недѣль подписать мирный трактатъ, однако съ условіями и предостереженіями, какія будутъ представлены въ особо приложенной нотѣ. (А.Р.С.З.)

А н г л и я.

Лондонъ, 13-го Апрѣля.

Здѣшніе журналы пишутъ, что Королева, которая не была еще на твердой землѣ, намѣревается нынѣшнимъ лѣтомъ посѣтить въ Брюссель своего дядю Белгійскаго Короля. (А.Р.С.З.)

— Въ журналѣ *Manchester Times* пишутъ, что болѣе 30 ремесленниковъ переселилось изъ Манчестера въ Амьенъ, въ числѣ коихъ находятся два знаменитыхъ машиниста съ завода Гг. Кокеръ, и Гиггинсъ. Женщины даже охотно переселяются на твердую землю, а дешевизна перевоза въ Остенду и въ Гевтъ подаетъ имъ къ этому удобность. Если теперь, когда нѣтъ недостатка въ работѣ, въ окрестностяхъ Манчестера, ремесленники оставляютъ свои фабрики, то въ случаѣ неимѣнія работы, они тысячами будутъ переселяться на твердую землю. Въ скоромъ времени владельцы фабрикъ будутъ принуждены или закрыть оныя, или уменьшить плату рабочимъ, и тогда только владельцы земель удостовѣрятся, что не всегда отъ дороговизны хлѣба зависитъ высшая плата рабочимъ; изъ этого къ сожалѣнію должны мы убѣдиться, что часто тогда приобитаемъ опытность, когда не можемъ уже ея воспользоваться.

— Здѣсь получены важныя извѣстія изъ Мексики отъ 10 Марта, что Правительство этой республика заключило выгодныя для себя условія, посредничествомъ Англійскаго посланника Пакенгама. Несогласія прекращены совершенно. Вознагражденіе Французамъ 800,000 долларовъ уменьшено до 600,000. Въ продолженіи двухъ недѣль Вера-Крусъ будетъ возвращенъ Мексиканцамъ, и цитадель Санъ-Жуанъ д'Уллоа будетъ исправлена и живленіемъ Французовъ.

— На угощеніи, которое давалъ Лордъ Меръ Лондонскимъ цѣховымъ сословіямъ, по случаю праздника Пасхи, на коемъ находились также Герцогъ Кембриджскій, Маркизъ Норманби и Сиръ Робертъ Пиль, извѣстный тори Сиръ Францискъ Бурдетъ до того забылся, что началъ политическій споръ съ марк. Норманби по поводу управленія его въ Ирландіи. Со всѣхъ сторонъ кричали на него, чтобы онъ отправился домой и не смущалъ бы праздника своими неприличными спорами; даже самъ хозяинъ дома замѣтивъ, что Лордъ Норманби готовился отвѣчать ему, упросилъ Г-на Бурдетта, чтобы онъ помнилъ, что домъ его не мѣсто для политическихъ споровъ. При семъ случаѣ Министръ и Генеральный Прокураторъ Сиръ Джонъ Кемпбелъ утверди собраніе, что Правительство дѣлая реформу полиціи въ Сити, не имѣетъ намѣренія стѣснять правъ и привилегій Лондонскихъ цеховъ, но желаетъ только учредить полицію болѣе дѣятельную и болѣе полезную.

— Спорная земля между Меномъ и Новымъ Брауншвейгомъ, тѣмъ нужнее для Англіи, что чрезъ сей

B E L G I A.

Bruxella, 8 Kwiетnia.

Чытамы в Мониторѣ co наступуе: дниенники wszystkich krajow zajmują się teraz rozbioremъ powodów: dla czego traktatъ pokoju nie jest jeszcze przez Belgіą podpisany; dla czego Król nie sankcyonuje prawa, które obie izby przyjęły; i dla czego nie posłano jeszcze naszemu posłowi pełnomocnictw do Londynu? Każdy łatwo się domyśli, że Rząd nie na to przełożyłъ Izbomъ traktatъ pokoju, aby go potemъ mógłъ dowolnie odrzucić, albo zwlekać jego wykonanie. Same atoli narady w Izbachъ wskazywały potrzebę otrzymania stosownychъ objaśnień, względemъ niektórychъ klauzul, i wykonania podrzędnychъ warunków. Z tego - to powodu, nie tylko jest rzeczą pożądaną, ale prawie niezbędną, aby w Konferencyi były reprezentowane wszystkie Mocarstwa, a mianowicie te, na których współuczucie liczyć możemy. Od dnia 19 Stycznia jest Francya bez Ministerstwa; gdybyśmy zatemъ żądali, aby Poseł narodu tego popierałъ naszą sprawę w Londynie, nie mógłby tego uczynić dla braku stosownego pełnomocnictwa. Załatwienie takъ ważnego przedmiotu, jakimъ jestъ przyjęcie traktatu pokoju, nie może mieć miejsca, zanimъ ministerstwo we Francyi ustanowione nie będzie; gdyby gabinetъ Bruxelski inaczej postąpiłъ, Ministerstwo paryżskie mogłoby się go zapytać: dla czego się takъ śpieszy? Oto są prawdziwe powody zwłoki, która jednakъ niespokojnością nabawiać nie może.

(G.R.K.P.)

Dnia 16.

Podługъ doniesienia Korrespondenta Belgickiego dzien. *Handelsblad*, Posełъ tutejszy w Londynie otrzymałъ polecenie podpisania, jeszcze w przeciagu tego tygodnia, traktatu pokoju, jednakъ zъ zastrzeżeniami i warunkami, które mają byдъ w szczególnej załączone nocie.

(А.Р.С.З.)

А н г л и я.

Лондонъ, 13 Kwiетnia.

Tutejsze dzienники donoszą, że Królowa, która nie była jeszcze na lądzie, ma zamiarъ w ciągu tego lata odwiedzić swojego stryja, Króla Belgów.

(А.Р.С.З.)

— *Manchester Times* donosi, że przeszło 30 rzemieślników wyniosło się zъ Manchester do Amiens; między nimi znajduje się kilku znakomitychъ budowniczychъ machin zъ wielkiego zakładu PP. Cocker i Higgins. Nawet niewiasty chętnie przesiedlają się na lądъ stały, a tani przewoz do Ostendy i Gandawy, ułatwia imъ do tego sposobność. Jeżeli teraz, kiedy w okolicachъ Manchesteru nie braknie na robocie, takъ łatwo opuszczają rzemieślnicy swoje warsztaty, to w razie ustania zatrudnień, będą tysiącami przenosić się na lądъ stały. Wkrótce, właściciele fabrykъ ujrzą się zmuszonymi, albo zwinąć swoje zakłady, albo zniżyć zapłatę robotnikom: a wtedy przekonają się posiadacze włości, że niekoniecznie od drożyzny chleba zależy wyższa opłata robotników; w całej tej sprawie najgorszą rzeczą jestъ ta okoliczność, że wtedy przyjdzie doświadczenie, kiedy już zъ niego nie będzie można korzystać.

— Nadeszła tu ważna wiadomość zъ Meksyku pod dnemъ 10 Marca. Za pośrednictwemъ Posła angielskiego P. Packenham, zawarłъ Rządъ pomienionej rzeczypospolitej zъ Francją nader korzystne dla siebie układy. Spory są zupełnie załatwione; wynagrodzenie Francuzów, zъ 800,000 dolarów, zniżono na 600 000. Vera-Cruz ma byдъ zwrócone Meksykanomъ we dwóch tygodniachъ, a zamekъ San-Juan de Ulloa, kosztemъ Francuzów naprawiony.

— Przy dorocznej biesiadzie wielkanocnej, którą d. 1 Kwiетnia dawałъ Lordъ Majorъ cechomъ londyńskimъ, a na której znajdowali się także: Xiążę Cambridge, Margr. Mormanby i Sirъ Robertъ Peel, takъ dalece zapomniałъ się Sirъ Francisъ Burdett, znany торыс, że wszcząłъ spórъ polityczny zъ Lordemъ Normanby, zъ powodu zarządu tegożъ w Irlandyi. Ze wszęchъ stronъ wołano na niego, aby wróciłъ do domu i nie przeszkadzałъ biesiadzie, postępowaniemъ takъ nieprzyzwoitęmъ. Samъ nawet gospodarz, widząc, że Lordъ Normanby powstałъ dla dania odpowiedzi zaczepnikowi, upraszałъ P. Burdett, aby zechciałъ sobie przypomnieć, że domъ jego nie byłъ miejscemъ do toczenia sporówъ politycznychъ. Przy tej sposobności, Ministerъ i Prokuratorъ Jeneralny, Sirъ Johnъ Campbell, zapewnili zgromadzenie, że Rządъ, zaprowadzając reformę policyi w City, nie ma zamiaruъ ścieśniać prawъ i przywilejówъ cechówъ londyńskichъ, pragnie tylko urządzić policyя czynniejszą i skuteczniejszą działającą.

— Gruntъ sporny między Maine a Nowymъ-Brunswikiem, jestъ dla Anglii tymъ potrzebniejszy, że bezъ niego

(2)

участокъ лежить единственно сообщеніе этой провинціи съ Канадою, и въ случаѣ уступки онаго, войска не могли бы проходить въ Канаду иначе какъ чрезъ рѣку Св. Лаврентія, которая зимою покрывается льдомъ. Нѣсколько лѣтъ тому назадъ, обѣ стороны отдали дѣло это на судъ Нидерландскаго Короля, который большую часть сей земли присудилъ Менской Области, Англіи же отдалъ длинную косу земли между сими двумя провинціями. Американцы не хотѣли на это согласиться, а теперь журналы партіи тори упрекаютъ Лорда Пальмерстона въ томъ, что онъ не старался утвердить этого рѣшенія; Министерскіе журналы защищаютъ Лорда, доказывая, что Англія не много бы этимъ выиграла. (О.Г.Ц.П.)

П О Р Т У Г А Л І Я.

Мигуэлистскіе гериласы съ нѣкотораго времени сохраняютъ спокойствіе, однако извѣстный Азимъ де Сантана 6-го ч. Марта с. г. тяжело раненный въ отычкѣ при Минго де Пизао, умеръ на другой день. Два другіе Францискъ Іоанна и Фохо, схваченны близъ Эворы и немедленно разстрѣлены.

— Здѣшніе журналы увѣдомляютъ, что господствуетъ большое опасеніе касательно могущаго очень вѣроятно наступить торговаго трактата Англіи съ Испаніею, ибо еслибъ только Англія могла за взносомъ умѣренной пошлины ввозить свои товары въ Испанскіе порты, то будетъ непременно посылать прямо въ Кадиксъ, Вигу и Корунью, вмѣсто того какъ теперь въ Лиссабонъ и Порто, отъ чего Португальскіе пошлинные доходы уменьшились бы по крайней мѣрѣ въ 3 мил. дуросъ, взимаемыхъ теперь съ Англійскихъ товаровъ, перевозимыхъ чрезъ Португалию въ Испанію. Мадридскій жур. *El Castellano* настоятельно предлагаетъ поспѣшить утвердить этотъ трактатъ съ Англіею, хотя бы (какъ говорить) по тому только, чтобы освободить Испанію отъ огромной подати въ отношеніи къ Португаліи, а также, чтобы прекратить контрабанду, портящую нравы простаго народа и отънимающую внутреннюю собственность. (G. C.)

(изъ Англ. газ.)

Предложеніе военнаго Министра, чтобы усилить армію 27,000 чел. отвергнуто большинствомъ 64 голосовъ противъ 44; сверхъ того сдѣлано добавочное постановленіе, чтобы армія состояла только изъ 21,000 чел. съ тѣмъ, чтобы изъ того числа 6000 находилось въ отпуску. После этой неудачи, всѣ Министры подали въ отставку, — при всемъ томъ, первый Министръ Г-нъ Са-да-Бандейра получилъ предписаніе составить новое Министерство. Говорятъ, что Королева удержитъ Министровъ и отсрочитъ собраніе Кортесовъ на 4 мѣсяца. (О.Г.Ц.П.)

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 2-го Апрѣля.

Въ одномъ журналѣ, на который, какъ вѣстимъ извѣстно, имѣютъ вліяніе Министры: Але и Пита Пизаро, помѣщено полученное имъ увѣдомленіе, что Правительство отнюдь не входило въ переговоры съ Донъ-Карлосомъ. (О.Г.Ц.П.)

Е Г И П Е Т Ъ.

Александрія, 16-го Марта.

Говорятъ здѣсь о предполагаемомъ усиленіи арміи, кажется однако невѣроятно, чтобы въ краѣ такъ чрезвычайно истощенномъ какъ Египетъ, Мегмед-Али могъ бы еще найти достаточное количество рекрутъ.

— Отправленіе войска и амуниціи въ Сирію не прекращается; однако съ нѣкотораго времени нѣтъ отсюда никакихъ извѣстій, такъ какъ только казенные курьеры могутъ провозить письма а и то не всегда отдають. (G. C.)

Р А З Н Ы Я И З В ѣ С Т І Я.

Въ концѣ 1838 года, народонаселеніе Великаго Герцогства Веймарскаго состояло изъ 245,815 душъ. Число жителей отъ 1816 г. возрасло 51,948 душами, следовательно ежегодно увеличивается 2,361 душою. Въ селеніяхъ народонаселеніе считается по 2,583 души на каждую квадратную милю, въ городахъ же находится 72,784 человекъ. Въ томъ числѣ, въ Веймарѣ считается 11,485 жителей, въ Эйзенахъ 9,408, въ Іенѣ 5,852, въ Нейштадтѣ 4,184; остальная часть живетъ въ другихъ городахъ и мѣстечкахъ, которыхъ въ Великомъ Герцогствѣ считается 30. Третья часть народонаселенія находится въ супружескомъ состояніи. На тысячу жителей считаютъ только 12 нищихъ. (О.Г.Ц.П.)

небѣлобы żadnego związku lądem tej prowincyi z Kanadą, a wojska nie mogłyby odbywać przechodów, jak tylko przez rzekę s. Wawrzyńca, która pokrywa się lodem podczas miesięcy zimowych. Przed kilku laty obie strony zdały się na sąd Króla Niderlandzkiego, który część większą przysądził państwu Maine, Anglii zaś pozostawił klin wązki między obiema prowincjami. Amerykanie nie chcieli przyjąć tej decyzji; teraz zaś dzienniki torysowskie zarzucają Lordowi Palmerston, że się nie starał przy niej utrzymać, a ministerjalne odpierają to, dowodząc, iż nie wieleby na tém Anglia zyskała. (G.R.K.P.)

П О Р Т У Г А Л І Я.

Miguelistowsky Gierylasy zachowują się spokojnie od czasu niejakiego, jednakże znany Joaquim de Santana, został d. 6 b. m. ciężko raniony w spotkaniu pod Minho de Pisao, po czym umarł nazajutrz. Dwóch innych, Francisco Joanna i Fojo, ujęto pod Evora i rozstrzelano natychmiast.

— Tutejsze dzienniki powiadają, iż panuje mocna obawa względem będącego w podobieństwie traktatu handlowego Anglii z Hiszpanią, bo byle tylko ta pierwsza mogła za opłatą cła umiarkowanego wprowadzić towary swoje do portów hiszpańskich, będzie niezawodnie posyłać je wprost do Kadyzu, Vigo i Korunny, zamiast do Lisbony i Porto, przez co celne dochody portugalskie zmniejszyłyby się najmniej o 3 mill. duros, które dziś są pobierane od towarów angielskich przez Portugalię do Hiszpanii kontrabandowanych. Dziennik madrycki *El Castellano*, poleca jak najmocniej przyspieszenie rzeczzonego traktatu z Anglią, chociażby (jak powiada) dla tego tylko, ażeby uwolnić Hiszpanię od ogromnego haraczu względem Portugalii, położyć oraz koniec kontrabandzie, demoralizującej lud pospolity i uszczuplającej własność krajową. (G. C.)

(Z gazet angielskich).

Wniosek Ministra Wojny, w celu pomnożenia wojska o 27,000 głów, odrzucony został 64 głosami przeciw 44; prócz tego uchwalono dodatek, aby wojsko liczyło tylko 21,000 ludzi, i to, aby z tych 6000 bawiło na urlopie. Po tej klęsce, wszyscy ministrowie złożyli swe urzędowanie; pierwszy atoli Minister, P. Sa-da-Bandeira, otrzymał polecenie utworzyć nowy gabinet. Mówią, że Królowa zatrzyma Ministrów, a odroczy Kortezy na cztery miesiące. (G.R.K.P.)

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 2-го Квѣтнія.

Jeden z dzienników, który, jak publiczności wiadomo, jest pod wpływem Ministrów: Alaix i Pita Pizarro, umieścił przesłane mu zawiadomienie, że jest fałszem, jakoby Rząd wchodził w układy z Don Karlosem. (G.R.K.P.)

Е Г И П Т.

Alexandrya, 16 Marca.

Mówią tu o zamierzonym powiększeniu wojska; zdaje się jednak niepodobieństwem, aby w kraju, tak nadzwyczajnie wyludnionym jak Egipt, mógł Mehmed Ali znaleźć jeszcze dostateczny zaciąg rekruta.

— Wysłanie wojska i amunicji do Syrii nie ustaje wcale; od pewnego atoli czasu niemały ztamtąd żadnych wiadomości, ponieważ tylko gońcom rządowym wolno przewozić listy, te zaś niezawsze bywają oddawane. (G. C.)

Р О З М А Й Т Е В І А Д О М О С Т І.

Przy końcu 1838 r. wynosiła ogólna ludność Wielkiego Xięstwa Wiertemberskiego 245,813 głów. Wzrosła ona od 1816 roku o 51,948 dusz; wypada zatem powiększenie roczne o 2371 ludzi. Na wszech ludność na jedną milę kwadratową wynosi 2563 ludzi, w miastach zaś zamieszkuje 72,784 osób. Itak: stolica Weimar liczy 11,485 ludności; Eisenach, 9,408; Jena 5852; Neustadt 4184; reszta rozdzielona jest pomiędzy pozostałe miasta i miasteczka, których znajduje się ogółem w całym Wielkiem Xięstwie trzydzieści. Trzecia część ludności jest w związku małżeńskim. Na tysiąc mieszkańców liczą tylko 12 ubogich, z jałmużny żyjących. (G.R.K.P.)